

ОПОЗИЦИОННИТЕ ПОЛИТИЧЕСКИ СИЛИ ПО ВЪПРОСИТЕ НА СТОПАНСКОТО РАЗВИТИЕ НА БЪЛГАРИЯ СЛЕД ВТОРАТА СВЕТОВНА ВОЙНА

Илияна Марчева

Опозиционните политически сили в България изразяват своите виждания по основни въпроси на следвоенното икономическо развитие, засягащи различните стопански сектори и най-вече съдбата и статута на частната собственост, приоритетните стопански области и отрасли, конкретните стопански проекти на властта. Най-общо казано, отношението на опозицията по тези въпроси се колебае между два полюса: запазване на статуквото и необходимостта от промяна. Това се дължи на няколко обстоятелства. От една страна, на политическата традиция стопанското развитие да е обект на дебати най-вече в предизборни периоди, което обстоятелство превръща нагласите на електората във водещи при очертаване на бъдещото икономическо развитие. След войната българското общество, както и европейското, е силно радикализирано. В условията на обявената от властта нова ера – тази на *„народната демокрация“*, респективно на *„стопанската демокрация“* – преобладаващата част от българското общество – дребните и средните съществувания – се люшка между надеждата за социален просперитет и стремежа да запази социалния си статус. От друга страна, колебанията между статуквото и промяната са породени от специфичните условия, в които се води политическата борба в България след Втората световна война. Тези условия са свързани както с доминиращото значение на БРП (к) и нейните перспективни, макар и неафиширани в началото идеи за коренно преустройство на икономиката и обществото, така и с влиянието на външния фактор върху вътрешното развитие, който съдейства за реа-